

Pasaka „Gyvulių ginčas“

Susiginčijo karvė, arklys ir šuo, kurį iš jų šeimininkas labiausiai myli.

- Žinoma, mane, - sako arklys. - Aš jam arklą ir akėčias tampau, malkas iš miško vežioju. Ir pats jis mane pasikinko, kai į miestą važiuoja: visiškai prapultų be manęs.

- Ne, šeimininkas mane labiausiai myli, - sako karvė. - Aš jo šeimą pienu girdau.

- Ne, mane, - urzgia šuo. - Aš jo turtą saugau.

Nugirdo šeimininkas jų ginčą ir sako:

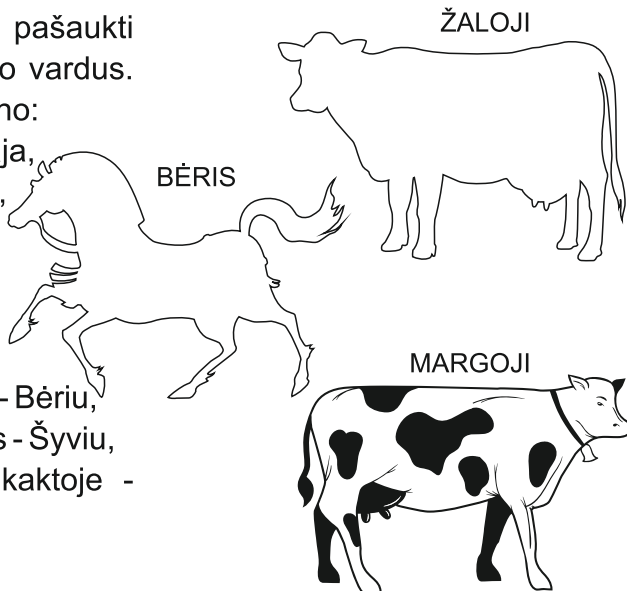
- Liaukitės veltui ginčytis: jūs man visi reikalingi, ir kiekvienas iš jūsų savaip geras.

Naminių gyvūnų vardai

Kad galėtų Rokas pašaukti gyvulėlius, jiems duodavo vardus.

Dažniausiai juos taip vadino:

rudą plauko karvutę - Žaląja,
dėmėtą karvutę - Margąja,
jautuką - Plačiaragių,
avelę - Švelniavilnę,
ėriuką - Laibakojų,
paršiuką - Riestuodegių,
rudą arklį juodais karčiais - Bėriu,
rudą arklį gelsvais karčiais - Šyviu,
kumelaitę su žvaigžde kaktoje - Žvaigždute.

UŽDUOTIS. Įmink mįsles:

Keturios sesutės vienon
duobelėn ašaras lieja.

Kas?.....

Per kalnus bėgioja kailiniai.

Kas?.....

Šaragė varagė po suolu
susiragė. Kas?.....

(avys, šuo, karvę melžia)

14

UŽDUOTIS

Nuspalvink gyvūnus.

Arklys priežodžiuose, patarlėse

Arklio nešėrės, toli nevažiuosi.

Nusiminė kaip žirgą pardavęs.

Geram arkliui nereikia botago.

Arkliams avižos brangesnės už auksą.